

Ramiński Kazimierz, s. Franciszka i Heleny, ps. „Bajan”, ur. 18 grudnia 1916 roku w Gniwie, zmarł 1 lutego 1993 roku w Olsztynie.

Szkołę powszechną ukończył w 1930 roku. W roku 1938 ukończył Państwową Szkołę Mierniczo – Drogową w Kowlu. Od 1 września 1938 roku do 31 sierpnia 1939 roku służy w Dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy 24 pułku w Łucku. Od 1 czerwca 1939 roku jest dowódcą drużyny w III bat. 50 pp w Sarnach. Od 1 września 1939 roku III bat 50 pp zajmuje pozycje obronne nad Bugiem w rejonie Uściługu. Po wkroczeniu Czerwonej Armii unika niewoli. Przedostaje się do Kowla. Od 15 listopada 1939 do 21 czerwca 1941 roku pracuje w Zarządzie Drogowym. Po wkroczeniu do Kowla Niemców od 1 lipca 1941 roku do 1 stycznia 1944 roku pracuje w Przedsiębiorstwie Budowlanym. W styczniu 1943 roku zostaje zaprzysiężonym członkiem Armii Krajowej. W pierwszym okresie służby konspiracyjnej prowadzi kolportaż prasy. Następnie zajmuje się szkoleniem wojskowym żołnierzy i gromadzeniem broni. Od 2 stycznia 1944 roku obejmuje dowództwo 3 plutonu w kompanii por. Stanisława Kądziaławy ps „Kaniar” w I bat 50 pp. AK, którego dowódcą był por. Michał Fijałka ps. „Sokół”.

Przeszedł cały szlak bojowy 27 WDP AK od Kowla poprzez Włodzimierz Wołyński, Lubomłę, Smolary, Szack, Małoryty, Borynowkę, Dywin, Wielkoryty, Brześć nad Bugiem, Wisznicę, Parczew, Władawę, Ostrów Lubelski.

25 lipca 1944 roku I bat. 50 pp. AK otrzymał rozkaz wymarszu do Lubartowa, gdzie miał się odbyć przegląd oddziałów 27 WDP AK przed wyższymi oficerami Armii Czerwonej. Tego dnia Rosjanie zażądali „przejścia dywizji do służby pokojowej”, co było równoznaczne z jej rozbrojeniem.

Za zasługi na polu bitew por Kazimierz Ramiński ps. „Bajan” został odznaczony Krzyżem Walecznych w dniu 26 lipca 1944 roku.

W dniu 11 czerwca 1946 roku został aresztowany przez UB i osadzony w Bydgoszczy. W czasie przesłuchań „odbito mu płuca” i przez 30 lat leczył się z powodu krwotoków.

Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w dniu 13 września 1946 roku został skazany na karę 10 lat pozbawienia wolności oraz utratę praw publicznych na okres 5 lat za przynależność do tajnej organizacji NSZ. Na mocy amnestii zwolniony 11 czerwca 1951 roku. Wyrok odsiadywał we Wronkach.

W dniu 17 lipca 1991 roku Sąd Wojewódzki w Bydgoszczy stwierdził nieważność wyroku byłego Wojskowego Sądu Rejonowego z dnia 13 września 1946 roku.

Po amnestii Kazimierz Ramiński podjął pracę w Olsztyńskim Zespole Budownictwa Przemysłu Drobego w Lidzbarku Warmińskim. W dniu 11 listopada 1954 roku zmienia pracę przenosząc się do Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Olsztynie.

W 1960 roku podejmuje studia w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Warszawie, w filii tej Uczelni w Olsztynie, na Wydziale Budowlanym, którą ukończył w 1964 roku uzyskując dyplom inżyniera budownictwa. Od lutego 1966 do 31 stycznia 1979 pracuje w Biurze Projektów Budownictwa Wiejskiego w Olsztynie. Z dniem 1 lutego 1979 przechodzi na emeryturę.

Za swoje zasługi otrzymał:

Nazwa odznaczenia	Nr odznaczenia	Data odznaczenia	Przez kogo wydane
Krzyż Walecznych	DK-11586/W	17.10.1989	Londyn
Krzyż Armii Krajowej	2-98-503	21.05.1998	RP - pośmiertnie
Krzyż Partyzancki	61-98-189	21.05.1998	RP - pośmiertnie

Ankieta, w oparciu o dokumenty dostarczone przez rodzinę, opracował Jerzy Berhardt. Zaświadczenie o uprawnieniach kombatanckich osób represjonowanych – kserokopia w załączeniu.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be a continuation of the document's content.

Third block of faint, illegible text, showing further progression of the document's text.

Fourth block of faint, illegible text, continuing the narrative or information presented.

Fifth block of faint, illegible text, likely the final or near-final section of the page.